

Väino Talv (17.05.1934-11.11.2016)

Veel viimase sügispeo ajal nägime üht nooruslikku härrat oma endises koolis. Nagu igal aastal vilistlaste üldkogu ajal. Nagu alati ka tantsupõrandal. Poolteist nädalat hiljem katkes ootamatult tema elutee.

Väino Talv õppis meie koolis kahel korral:

1952. aastal omandas ta aednikukutse, 1973. aastal sai temast kaugõppe teel õppides aiandusagronoom. See Võrumaal Rõuge vallas sündinud mees töötas mitmes aiandis: Osulas, Alatskivil, Nurmes, Raadil. Oli tunnustatud puuviljandusspetsialist, kellelt ilmus erialaseid artikleid perioodikas. Viimati töötas ta Vasula Aiandusühistu aiandusagronoomina, kust siirdus pensionile 1994. aastal. Siitpeale tegutses Väino Raadil asuvas koduaias, tihtipeale võis teda näha Tartu turul pakkumas oma puuvilju ja istikuid. Nii teenis ta lisa pensionile iga-aastasteks turismireisideks. Aianduskooli aastapäevadel oli ta alati kohal, mitmel korral koos oma suure eksliibristekoguga.

Väino Talv RAK 85. juubeliüritusel oma eksliibristenäitusega. Foto: Valdur Truija

Aastatel 1980-85 oli ta Pärnu Eksliibriseklubi esimees, kellele löid eksliibriseid paljud eesti nimekad kunstnikud. Väinolt ilmus kirjutisi ja albumeid aiandusala inimeste eksliibristest.

Väino osales Eesti Dendroloogia Seltsi (EDS) töös, olles üks piiritult uudishimulik ja teadmisi talletav inimene. EDS suvepäevadele tulles olid Väinol kaasas oma aia puuviljad, milliseid ta lahkelt kaaslastele jagas. Tema taimehuvi ei piirdunud vaid puude ja põõsastega. Kirglikult kogus ta oma aeda sügisel õitsevaid kauni ja õieka astri sorte. Koos dendroloogidega on Väino uurinud Inglismaa, Kanada, Jaapani ja Hiina aedasad. Koos Maalehe reisiseltskonnaga käis ta paljudel turismireisidel kaugemates paikades. Koos reisisõbraga väisas ta pikemalt Lõuna-Aafrika Vabariiki. Mitmetest sõitudest said reisimuljed kaante vahele, mis senini tema raamaturiulil.

Aianduskooli vilistlaskogu esimees Virge Mastik tunnistab: Ma ei saa, ega taha uskuda, et teda enam ei ole. Et ta ei tule enam meie kooli kokkutulekutele ega vilistlaskogu koosolekutele, et tema koht jääbki nüüd tühjaks. Alles me olime koos, viskasime nalja, rääkisime oma tänastest tegemistest ja pisut ka homsetest plaanidest. Rõõmsalt läksime õhtupimeduses igaüks oma teed teadmiseiga, et järgmisel aastal kohtume jälle!

Ei tulnud lõppu Väino juttudel huvitavatest juhtumistest ja inimestest, kellega elu teda oli kokku viinud. Pidevalt tehtud ülestähendused ja väljalõiked ajalehtedest aitasid vajadusel kõneldule täiendusi leida. Ehk oli tal mõttes osa võtta Eesti Kirjandusmuuseumi poolt välja kuulutatud eluloovõistlusest. Miks muidu võttis ta viimasel aastal osa muuseumis toimuvatest eluloohuviliste kohtumistest. Viimasel kokusaamisel, 14. novembril mälestasid kaaslased teda leinaseisakuga.

November, 2016